Περί δεισιδαιμονίας και δεισιδαίμονα (Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Νοεμβρίου, 2016

Δεισιδαιμονία είναι ο δίχως λογική φόβος του Θεού. Πρόκειται περί υπερβολής και ακρότητας, αφού το μέτρο διατηρεί μόνο η ευσέβεια. Ο δεισιδαίμονας έχει φοβική συνείδηση, γιατί δεν την έχει αναπτύξει και στέκεται προς το θείο γεμάτος φόβο και με τρόπο που δεν ταιριάζει στον Θεό. Έχει ατελή γνώση περί των θείων ιδιωμάτων και πιστεύει για τον Θεό πράγματα ανάξια γι' Αυτόν. Ο δεισιδαίμονας έχει εσκοτισμένο τον νου και ταραγμένη τη διάνοια. Ο Πλούταρχος λέει για τη δεισιδαιμονία: «*Είναι φοβερό το σκοτάδι της δεισιδαιμονίας και όταν καταλάβει τον άνθρωπο ενσπείρει σ' αυτόν λογισμούς σύγχυσης και τύφλωσης και μάλιστα σε πράγματα που είναι απαραίτητοι οι συλλογισμοί*».

Ο **δεισιδαίμονας** φοβάται εκεί που δεν υπάρχει φόβος και ταράζεται εκεί που όφειλε να βρει την ειρήνη. Φαντάζεται πάντοτε ότι ο Θεός τον καταδιώκει και ζητάει τη σωτηρία από περιδέραια, τα οποία κρεμάει στον λαιμό του. Πιστεύει σε πλάνους και δέχεται σαν αλήθεια καθαρές ανοησίες. Παντού διακρίνει τη επικράτηση των σκοτεινών δυνάμεων και τους αποδίδει μεγαλύτερη δύναμη από τον Θεό. Ο δεισιδαίμονας είναι ηθικά ανελεύθερος και διανοητικά ταπεινωμένος. Πάσχει από θρησκευτική καταδίωξη και είναι **ψυχικά άρρωστος**. Ο δεισιδαίμονας είναι άνθρωπος δυστυχισμένος και ζει βίο άθλιο.

(Από το βιβλίο: «Το γνώθι σαυτόν ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ» ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ, Εκδόσεις ΑΘΩΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: gonia.gr)